

UZASADNIENIE	Sygn. akt	<i>III K 996/19</i>
1. USTALENIE FAKTÓW		
		<p>Czyn przypisany oskarżonemu T. W.</p> <p>(po zmianie opisu czynu)</p>
		<p>W okresie od nieustalonego dnia w październiku 2012 roku do dnia 2 listopada 2019 roku w W. znęcał się psychicznie i fizycznie, nad wspólnie zamieszkującą z nim, żoną M. W. w ten sposób, iż bił ją, szarpał, ciągnął za włosy, kopał, popychał oraz wyzywał, kontrolował, oskarżał o zdrady, obniżał jej poczucie własnej wartości, groził popełnieniem na jej szkodę przestępstwa utraty życia lub zdrowia, przy czym wielokrotnie zachowania te podejmował w obecności nieletnich dzieci stron,</p> <p>to jest czyn z art. 207 § 1 k.k.</p>
Fakty uznane za udowodnione		
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	
M. i T. W. pozostawali w związku małżeńskim od 2007 r. Obecnie są po rozwodzie. Ich dzieci mają 11 i 14 lat.	fakty bezsporne	
W okresie od października 2012 roku do 2 listopada 2019 roku w W. T. W. nadużywał alkoholu, bił żonę, szarpał ją, ciągnął za włosy, kopał, popychał oraz wyzywał, kontrolował, oskarżał o zdrady, obniżał jej poczucie własnej wartości, groził popełnieniem na jej szkodę przestępstwa utraty życia lub zdrowia, przy czym wielokrotnie	zeznania: - M. W. (k. 2-2v, 51, 226-230, 673-676), - E. C. (k. 14v, 461-465), - dzieci stron:	

<p>zachowania te podejmował w obecności nieletnich dzieci stron. Był wobec niej wulgarny i agresywny. Dzieci się go bały.</p> <p>W marcu 2019 r. M. W. złożyła pozew o rozwód. Sytuacje przemocowe nie ustawały. W sierpniu 2019 r. miał miejsce incydent, kiedy T. W. siłowo penetrował palcem miejsca intymne żony, celem sprawdzenia czy go nie zdradziła.</p> <p>W grudniu 2019 r. M. W. zabrała dzieci i wyprowadziła się do wynajętego mieszkania.</p>	<p>A. – 12 lat (k. 532-534),</p> <p>I. – 9 lat (k. 534-535)</p> <p>dokumentacja Niebieskiej Karty (k. 6-9, 34-35)</p> <p>stenogram z rozmowy stron podczas wizyty w terapii w listopadzie 2018 (k. 655- 656)</p>	
<p>Biegli psychiatrzy nie stwierdzili u oskarżonego objawów choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego. Rozpoznali u oskarżonego natomiast uzależnienie mieszane i cechy osobowości chwiejnej emocjonalnie typ impulsywny. Ten stan psychiczny nie znosił ani nie ograniczał jego zdolności rozpoznania znaczenia czynu oraz zdolności pokierowania swoim postępowaniem.</p>	<p>opinie psychiatryczne (k. 95-97, 826-832),</p> <p>opinie psychologiczne (k. 191-199, 789-800),</p> <p>dokumentacja (k. 144-150, 245-251, 256-259, 266-271, 272-273, 313-314, 315-316, 556, 769)</p>	
<p>T. W. jest karany (po dacie zarzutu z aktu oskarżenia).</p>	<p>karta karna (k. 72-73)</p>	
<p>Fakty uznane za nieudowodnione</p>		
<p>2. Ocena DOWODÓW</p>		
<p>2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>		
	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>

zeznania M. W.

jej zeznania miarodajne dla oceny wiarygodności:

wg opinii biegłego psychologa, obecnego przy jej przesłuchaniu na rozprawie (k. 683-693, 710-715), dokumentacja medyczna (k. 705)

wiarygodne:

Zeznania są jasne, logiczne i konsekwentne. Świadek rzeczowo i szczegółowo opisała zachowania oskarżonego w stosunku do swojej osoby, wskazując, że mąż stosował wobec niej przemoc psychiczną i fizyczną oraz wyczerpująco sprecyzowała, jakie zachowania to były.

Sąd nie doszukał się w treści zeznań oraz postawie świadka żadnych powodów, dla których świadek miałaby celowo obciążać oskarżonego. Świadek szczegółowo opisała okoliczności sytuacji, w których uczestniczyła, starała się przedstawiać fakty takimi, jakimi je zapamiętała, a jej zeznania w tym zakresie były zgodne z pozostałym uznanym za wiarygodny materiałem dowodowym w niniejszej sprawie, wobec czego Sąd nie odmówił jej zeznaniom atrybutu wiarygodności. Sąd Rejonowy przy tym nie dopatrył się żadnych powodów, dla których pokrzywdzona miałaby w tym zakresie niezasadnie pomawiać oskarżonego. Bezpośredni kontakt w toku rozprawy potwierdził, w opinii Sądu, prawdziwość relacji świadka. Sąd nie dopatrył się przy tym jakichkolwiek podstaw do podważenia jej zeznań, wręcz przeciwnie, ocenił je jako szczerze i pozbawione wewnętrznych sprzeczności. Sąd nie doszukał się w postawie świadka, czy w treści jej zeznań, elementów stronnictwa, czy braku obiektywizmu, które

		<p>dawałyby podstawę do odmówienia wiary jej relacjom i budziły wątpliwości co do ich wiarygodności. Zdaniem Sądu w swoich zeznaniach kierowała się wyłącznie chęcią obiektywnego przedstawienia przebiegu inkryminowanych zdarzeń. Zatem zeznania pokrzywdzonej stanowiły wartościowy materiał dowodowy, będący podstawą dokonania ustaleń faktycznych w sprawie.</p> <p>Co więcej zeznania pokrzywdzonej są spójne w wielu elementach z zeznaniami dzieci stron - co dodatkowo wzmacnia ich wiarygodność.</p>
	<p>zeznania dzieci stron: A. – 12 lat (k. 532-534) I. – 9 lat (k. 534-535) , płyty CD (k. 536)</p>	<p>ich zeznania miarodajne dla oceny wiarygodności:</p> <p>wg opinii biegłej psycholog, obecnej przy ich przesłuchaniach (k. 561-564, 565-569, 736-738)</p> <p>wiarygodne:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dzieci bardzo kontaktowe, w ocenie Sądu – szczere - szczegółowo opisały zachowania ojca wobec matki, których były świadkami - ich relacje spójne z zeznaniami pokrzywdzonej <p>dzieci obecnie objęte psychoterapią (k. 653-654)</p> <p>A. ma zdiagnozowany zespół Aspergera (k. 657) – w trakcie przesłuchania nie było żadnych problemów z komunikacją z nim</p>
	<p>zeznania świadka E. C.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - matka pokrzywdzonej, co nakazywało szczególną ostrożność przy ocenie jej zeznań,

		<ul style="list-style-type: none"> - nie była bezpośrednim obserwatorem zdarzeń, zna je z relacji córki i wnuczki <p>wiarygodne:</p> <ul style="list-style-type: none"> - widziała sińce na twarzy córki - w zakresie wiedzy, jaką przedstawiła, Sąd nie dopatrył się fałszu w jej słowach, potwierdzają one relacje pokrzywdzonej w zakresie zaobserwowanych śladów i rozmowy z wnuczką na temat pobicia pokrzywdzonej przez oskarżonego
	zeznania świadka M. C.	<p>wiarygodne:</p> <ul style="list-style-type: none"> - znajoma pokrzywdzonej, - posiada wiedzę głównie z relacji pokrzywdzonej, - jednakże kilkakrotnie zaobserwowała również wrogie i agresywne zachowania i słowa oskarżonego do żony, w tym pod wpływem alkoholu i w obecności dzieci - Sąd nie dostrzegł podstaw, by kwestionować jej wiarygodność
	stenogram z rozmowy stron podczas wizyty w terapeutę w listopadzie 2018	<p>miarodajny:</p> <ul style="list-style-type: none"> - oskarżony nie kwestionował treści ani autentyczności nagrania, podniósł jedynie, iż protokół przesłuchania z terapii został dostarczony z naruszeniem prawa (k. 742) - w rozmowie z pokrzywdzoną i terapeutą oskarżony stwierdza, iż w ciągu ostatnich 4 lat „podnosił rękę na żonę, szarpał ją, kopał”
	opinia psychiatryczne	miarodajne:

	i psychologiczne	<ul style="list-style-type: none"> - nie zawierały wad w rozumieniu art. 201 k.p.k., strony nie kwestionowały ich wniosków - obrona miała na rozprawie możliwość rozwiania swych wątpliwości wobec opinii psychologa, uczestniczącego w przesłuchaniu dzieci stron
	karta karna	dokument urzędowy
<p>2.2.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
	<p>wyjaśnienia oskarżonego</p> <p>(k. 64, 466-467)</p>	<p>niewiarygodne:</p> <ul style="list-style-type: none"> - skutkiem uznania za wiarygodne zeznań oskarżycielki, jej matki i znajomej oraz przede wszystkim dzieci stron było uznanie za niewiarygodne słów oskarżonego - niezależnie od tego oskarżony wielokrotnie na rozprawie prezentował wrogą postawę wobec żony, mimo deklaracji o miłości do niej i dzieci, nie umknęło uwadze Sądu również to, iż wielokrotnie słownie usiłował manipulować nią, zwracając się bezpośrednio do niej, nawet w trakcie głosów końcowych stron
	<p>S. W.</p> <p>(k. 605-607)</p> <p>D. W.</p> <p>(k. 607-609)</p>	<p>bez znaczenia rozstrzygnięcia sprawy:</p> <ul style="list-style-type: none"> - rodzice oskarżonego, - zgodnie wskazywali, iż synowa nigdy się nie skarżyła, syn

		<p>po alkoholu zachowuje się „z humorem”, oboje zachowywali się wobec siebie z miłością i szacunkiem, stanowili szczęśliwe małżeństwo, synowa zaczęła się skarżyć w 2019 r, a syn twierdził, iż to są dąsy,</p> <p>- nigdy nie byli świadkami znęcania się syna nad synową</p> <p>Rodzice oskarżonego zamieszkują w S., co w oczywisty sposób negatywnie wpływa na ich bezpośrednią wiedzę o sytuacji w rodzinie syna. O stanie wiedzy S. W. dodatkowo świadczy fakt, iż nie wiedział, do której klasy uczęszcza wnuczka.</p>
	<p>zeznania J. S. (1) (k. 576-577, 735)</p> <p>M. S. (1) (k. 577-578, 671-672)</p> <p>Ł. S. (1) (k.578-580, 663-665)</p>	<p>świadkowie obrony</p> <p>bez znaczenia:</p> <p>J. S. (dzielnicowy) – sytuację w rodzinie stron znał jedynie z ich relacji,</p> <p>M. S. (sąsiad) – sprawę zna z relacji oskarżonego, przedstawionej już po wyprowadzce pokrzywdzonej,</p> <p>Ł. S. (przyjaciół oskarżonego) – nie miał wiedzy nt. ewentualnego znęcania się i relacji stron</p>
	<p>zeznania D. S. (k. 672)</p>	<p>świadek obrony</p> <p>bez znaczenia:</p> <p>- znajomy pokrzywdzonej, - nigdy nie skarżyła mu się na męża</p>
3.PODSTAWA PRAWNA WYROKU		
#	Podstawa prawna skazania	

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej

W realiach niniejszej sprawy Sąd doszedł do przekonania, że oskarżony T. W. swoim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu zabronionego z art. 207 § 1 k.k. na szkodę M. W.. Sąd sprecyzował jedynie opis czynu i odstąpił od wskazywania szczegółowego miejsca zamieszkania stron wobec zaistniałych wątpliwości, jakie zachowania miały miejsce w „starym”, a jakie w „nowym” mieszkaniu.

Jak wynika z materiału dowodowego oskarżony wielokrotnie wszczynał pod wpływem alkoholu awantury, kierował słowa obelżywe do żony, a także naruszał jej nietykalność. Sąd miał na uwadze, że zachowania opisane w zeznaniach w oskarżycielki i dzieci stron, przekraczają stopniem swej intensywności, jak i dolegliwości, zwykle nieporozumienia małżeńskie. Groźenie oskarżycielce, wyzywanie jej słowami powszechnie uznawanymi za obelżywe, jak też przemoc fizyczna wobec niej stanowi zachowanie, rozpatrywane jako całość, poza znamiona wyłącznie wskazanych przestępstw, wyczerpując w efekcie dyspozycję art. 207 §1 k.k.

W ocenie Sądu zachowania podejmowane przez oskarżonego względem żony stanowiły formę znęcania się psychicznego i fizycznego, miały bowiem na celu jej dręczenie psychiczne poprzez ublżanie i

zadawanie cierpień moralnych, ale również powodowały ból fizyczny. Zdaniem Sądu działania oskarżonego podejmowane w stosunku do oskarżycielki w ustalonych okolicznościach faktycznych stanowiły formę znęcania się psychicznego, jak i fizycznego nad żoną z punktu widzenia obiektywnej oceny tych zachowań, a więc hipotetycznego odczucia wzorcowego obywatela, czyli człowieka o właściwym stopniu socjalizacji i wrażliwego na krzywdę drugiej osoby. Wypowiadanie cyklicznie i wielokrotnie pod adresem pokrzywdzonej słów wulgarnych, poniżających i powszechnie uznanych za obelżywe, jak również przejawy agresji fizycznej, w ocenie Sądu, uznać należy za zachowania, które z punktu widzenia obiektywnych kryteriów stanowiły jakościowo inne zachowania, aniżeli „zwyczajne” (incydentalne) znieważanie czy naruszenie nietykalności. Nie były to także zdaniem Sądu zachowania, które można by jedynie oceniać jako akty naruszania nietykalności, czy swoiste dokuczanie, towarzyszące rozkładowi pożycia małżeńskiego między oskarżycielką a oskarżonym. W ocenie Sądu z uwagi na wskazaną systematyczność, powtarzalność tych zachowań, Sąd uznał, iż były to zachowania podejmowane przez oskarżonego właśnie celem zadania żonie bólu psychicznego, jak i fizycznego.

4.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

punkty I i II wyroku:

kara 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby

Przy wymiarze kary sąd wziął pod uwagę:

zagrożenie ustawowe czynu

art. 207 § 1 k.k. - kara pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5,

okoliczności obciążające:

znaczny stopień winy oskarżonego, który umyślnie z zamiarem bezpośrednim kierunkowym popełnił przypisany mu czyn, działał przemyślanie i w sposób ukierunkowany

znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu, na który składa się rodzaj dobra prawnego naruszonego przez oskarżonego, tj. rodzina, zdrowie

oskarżony dopuszczał się znęcania nad pokrzywdzoną pod wpływem alkoholu

oskarżony znęcał się nad pokrzywdzoną zarówno psychicznie, jak i fizycznie

na znęcanie się oskarżonego nad pokrzywdzoną składało się wiele zachowań

oskarżony dopuścił się popełnienia czynu zabronionego na szkodę osoby najbliższej bowiem pokrzywdzona to jego żona, z którą pozostawał w związku małżeńskim od wielu lat;

świadkiem jego zachowań w stosunku do pokrzywdzonej była były ich niepełnoletnie dzieci, obserwowały brutalne postępowanie ojca wobec matki

karalność

Okoliczności łagodzących Sąd nie dostrzegł.

Biorąc pod uwagę wszystkie powyższe okoliczności oraz dyrektywy wymiaru kary Sąd na podstawie art. 207 § 1 k.k. uznał, że adekwatną wobec oskarżonego, uwzględniającą zarówno stopień winy, jak i społecznej szkodliwości jego czynu, będzie kara **1 roku pozbawienia wolności.**

Przy czym Sąd uznał, że warunki i właściwości osobiste oskarżonego oraz dotychczasowy sposób życia, zasługują na dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec niego kary i na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 2 k.k. **warunkowo zawiesił jej wykonanie na okres 5 lat próby.** Zdaniem Sądu możliwe będzie osiągnięcie celów kary bez skazywania oskarżonego na karę pozbawienia wolności w postaci bezwzględnej, bowiem wolnościowa jej postać także zapobiegnie jego powrotowi do przestępczości. Sąd uznał, że konieczny w tym przypadku jest maksymalny okres próby wobec osoby, która dopuściła się przestępstwa z użyciem przemocy na szkodę osoby wspólnie zamieszkującej.

punkt III wyroku:

na podstawie art. 71 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego T. W. karę grzywny w wymiarze 100

stawek dziennych po 10 złotych stawka.

Wobec orzeczenia kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania koniecznym było orzeczenie kary, której realna dotkliwość (nawet relatywnie niska) uświadomi oskarżonemu naganność jego postępowania.

punkt IV wyroku:

na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązano oskarżonego T. W. do informowania kuratora o przebiegu okresu próby, jednocześnie na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddając oskarżonego pod jego dozór w tym okresie próby.

Sąd uznał to za uzasadnione celem zwiększenia wychowawczego i prewencyjnego oddziaływania na oskarżonego. Głównym celem dozoru jest bowiem kontrola postawy sprawcy i pomoc w przewycięzaniu tych czynników, które doprowadziły go do popełnienia przestępstwa. Sąd, mając na uwadze dotychczasową postawę oskarżonego oraz motywy, które legły u podstaw zarzuconego mu czynu, a także, iż od dłuższego czasu pozostawał z oskarżycielką w konflikcie, uznał oddanie go pod dozór kuratora za uzasadniony.

punkt V wyroku:

na podstawie art. 46 § 1 k.k. nałożono na oskarżonego T. W. obowiązek uiszczenia zadośćuczynienia na rzecz oskarżycielki posiłkowej M. W. w wysokości 10.000 złotych. Zdaniem Sądu kwota ta jest adekwatna do

rozmiaru krzywdy, jaką poniosła oskarżycielka.	
<p>punkt VI wyroku:</p> <p>na podstawie art. 72 § 1 pkt 7a k.k. orzeczono wobec oskarżonego T. W. w okresie próby zakaz zbliżania do oskarżycielki posiłkowej M. W. na odległość mniejszą niż 50 metrów oraz zakaz jakiegokolwiek (w tym za pośrednictwem osób trzecich) kontaktowania się z nią z wyłączeniem kontaktów mailowych dotyczących spraw związanych bezpośrednio z realizacją kontaktów oskarżonego z małoletnimi dziećmi stron.</p> <p>W ocenie Sądu zakaz ten był konieczny celem zapewnienia pokrzywdzonej poczucia bezpieczeństwa. Jednocześnie brak zastosowania się oskarżonego do niniejszego zakazu może spowodować zarządzenie wykonania kary warunkowo zawieszanej, co wzmacnia oddziaływanie prewencyjne i wychowawcze wymierzonej oskarżonemu kary.</p>	
<p>5. Inne ROZSTRZYGNĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>	
<p>punkt VII wyroku:</p> <p>podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej w punkcie III wyroku kary grzywny zalicza oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania w sprawie</p>	
<p>6. inne zagadnienia</p>	
<p>KOszty procesu</p>	
	<p>punkt VIII wyroku:</p>

	<p>Zgodnie z obligatoryjnym brzmieniem przepisu art. 628 pkt 1 k.p.k. zasądzono od oskarżonego T. W. na rzecz oskarżycielki posiłkowej M. W. kwotę 1.176 złotych tytułem zwrotu kosztów poniesionych na wynagrodzenie pełnomocnika (obecność na 3 terminach rozprawy).</p>	
	<p><i>punkt IX wyroku:</i></p> <p>Sąd uznał, że stan majątkowy oskarżonego pozwala na zasądzenie od niego wydatków postępowania oraz obciążenie go opłatą.</p> <p>Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądzono zatem od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 6.695,21 złotych tytułem zwrotu wydatków postępowania oraz kwotę 380 złotych tytułem opłaty od kary.</p>	